A°. 1827. N°. 17.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 8 Februarij.

WEENEN, den 28. Januarij.

De Keizerl. Russische gezant bij de hooge Porte, de geheimraad van *Ribeaupierre*, heeft, in den vroegen morgen van den 14. dezer, zijne reis over Buchharest naar Konstantinopel voortgezet.

LISSABON, den 20. Januarij.

De generaal graaf van *Villa-Flor* meldt uit zijn hoofdkwartier van Almeida, den 15. dezer, dat de rebellen denzelfden dag het Portugesche grondgebied verlaten hebben, om op Spaansch grondgebied over te gaan, waar zij Aldea-do-Obispo en Villar-de-Cervos bezetten. Het grootste gedeelte der Engelsche troepen verlaat Lissabon, om eenige binnenlandsche plaatsen te bezetten, ten einde de onafhankelijkheid van Portugal te helpen handhaven. De prinses-regentes heeft, bij een dekreet, gelast, om hen overal als landstroepen te ontvangen en te behandelen. De soldaten der beide natien, die de goede verstandhouding mogten storen, zullen strengelijk gestraft worden.

De regentes heeft sir *W. A'Court* benoemd tot grootkruis der orde van den Toren en het Zwaard; de prinses heeft hem een kruis ter waarde van 120 duizend franken gegeven. — In de kamer der afgevaardigden is een voorstel gedaan, om de havens van Lissabon en Oporto voor alle natien open te stellen.

STOKHOLM, den 19. Januarij.

De Koning heeft besloten zich naar Noorwegen te begeven, om in persoon den landdag te openen, welke, tegen den 1. Februarij is bijeengeroepen. Z. M. zal den 24. of den 25. van hier vertrekken en den 3. Februarij te Christiania aankomen. De opening zal den 5. plaats hebben, en de Koning zal waarschijnelijk niet langer dan 4 of 5 weken afwezend blijven, gedurende welken tijd het beslissen der zaken betrekkelijk het bestuur aan een regentschap zal worden toevertrouwd, hetwelk uit 4 leden van den staatsraad zal zijn zamengesteld, onder het voorzitterschap van Z. K. H. den Kroonprins.

PARYS, den 3. Februarij.

De algemeene aandacht is nog bij voortduring op het ontwerp van wet betrekkelijk de politie der drukpers gerigt. Daar in een artikel van den *Moniteur*, ter verdediging van hetzelve, werd gezegd, dat geregtigheid en liefde bij de opstelling daarvan hadden voorgezeten, noemt men hetzelve thans spottenderwijze de *wet der liefde*. Het is weinig twijfelachtig meer of het bedoelde ontwerp heeft te Montrouge, een gesticht der jezuiten in de nabijheid van Parijs, zijnen oorsprong genomen. De eerste voorschriften, welke men van daar heeft ontvangen, zijn echter door het ministerie nog eenigzins verzacht geworden. Naarmate men meer zekerheid verkrijgt, dat het ontwerp met de staatkundige plannen der jezuiten in verband staat, wordt hetzelve bij de meerderheid der natie te sterker gehaat. [illegible] procureur bij eene regtbank in de zuidelijke departementen, wijl hij zeide dat van de honderd vrienden der Grieken vijf en negentig deugnieten (*nonante cinq mauvais sujets*) waren, bij het publiek den naam van *nonante cinq*, eene thans niet meer gebruikelijke benaming van het getal 95. De advocaat des konings *Kerautflet*, te Brest, die in zijn onlangs gehouden pleidooi over de ongeregeldheden, tijdens het verblijf der missionnarissen te Brest voorgevallen, het kapje van deze heeren niet *calotte* durfde noemen, maar hetzelve een *stukje zacht leder* heette, heeft deswege nu weder den naam van mijnheer *Zachtleder* ontvangen.

— Men vindt tegenwoordig in de tijdschriften een verhaal, hetwelk hierop nederkomt. Bij de plundering van de kostbaarheden van het koninklijke gardemeuble, op den 16. September 1792, gaf iemand van de sansculottes of uit het gemeen aan den heer *Charlot van Abbeville*, die beambte bij het gardemeuble was, een pakje, om het voor hem te bewaren. De heer *Charlot* zag echter dien sansculotte nimmer weder. Het pakje hield diamanten in. Op zijn doodbed vermaakte de heer *Charlot* dit pakje aan den heer *Dumontville*, die hetzelve echter eerst na zijnen dood mogt openen. Deze bevond, dat de diamanten, die in hetzelve waren, de waarde van vijf millioen franken hadden. *Dumontville* bewaarde de diamenten, uit vrees, tot de wederkomst der Bourbons; het eenige gebruik, dat hij daarvan maakte, was, dat hij ze somwijlen bij geslotene deur in de zon liet spiegelen. Nu echter kwam hij te Parijs en schreef aan den heer *van Blacas*, eersten edelman des Konings, om een gehoor bij *Lodewijk XVIII* te erlangen. Dit gelukte echter niet. Hij gaf daarom den heer *van Blacas* opening van zaken, die de diamanten overnam en *Dumontville* zeer prees. Daarvan echter niets nader vernemende en den heer *van Blacas* niet kunnende te spreken krijgen, wendde hij zich schriftelijk tot denzelven; maar bekwam geen antwoord. Vier maanden later keerde hij naar Abbeville terug; eindelijk zond men hem in November 1824 een brevet als ridder van het legioen van eer. In zijne woonplaats wist niemand, waarom *Dumontville* het kruis ontvangen had; hij vertrouwde zijn geheim eenen rijken grondbezitter uit die streek. — De heer *van Blacas* heeft dit verhaal nader [illegible] aangevuld. Hij heeft aan *Dumontville* een bewijs van ontvangst van eenen diamant en vijf rozen gegeven, en die op bevel des Konings doen waarderen. Dezelve zijn te zamen op 295,000 franken geschat. De heer *van Blacas* heeft aan *Dumontville* drie der andere steenen, ter waarde van 18,000 franken, als een geschenk des Konings, teruggegeven; naderhand heeft *Dumontville* den post van concierge verlangd, en, vermits er geen open was, een pensioen van 6000 franken bekomen.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Zaturdag, den 3. Februarij.

Opening ten half twaalf ure.

Twee bij de kamer ontvangene verzoekschriften worden naar de commissie verzonden. Het eene is van den koper-gieter *Verboom*, te Venlo, die eene verhooging van de inkomende regten op gemaakte ijzer- en koperwaren vraagt; het andere is van eenen inwoner van Reeckhem, bij Maastricht, die zich beklaagt over den ongelijken omslag der belasting, voor het onderhoud der bruggen op het kanaal van Maastricht naar 's Hertogenbosch.

De discussien over het ontwerp van wet op de schutterijen wordt voortgezet.

De heer *de Gerlache*, gedeputeerde voor de provincie Luik, na eene geschiedkundige schets te hebben gegeven van hetgene de schutterijen of de gewapende burgers waren bij de Romeinen, in de middeleeuwen en ten tijde der Fransche omwenteling, en te hebben beweerd, dat dezelve uit haren aard rustende (sedentair) zijn, zegt, dat men ligt zal begrijpen, dat hij zijne toestemming niet kan geven aan het ontwerp van wet, zoo als het is voorgedragen; daar hetzelve van de schutters wezenlijke soldaten maakt in geval van oorlog, hetwelk nimmer de bedoeling der grondwet is geweest, welke alleen verlangd heeft, dat er, binnen de gemeenten van 2500 zielen, schutterijen tot het behoud der inwendige rust en geenszins ter verdediging van het vaderland, waarvoor wij een staand leger en eene militie hebben, zouden worden opgerigt. Hij keurt ook zeer af, dat de schutterijen mobiel kunnen worden gemaakt, om die van de eene provincie naar de andere te kunnen doen marscheren. Wie zal dan, zegt hij, zorgen voor de vrouwen en kinderen der afwezige schutters zorgen? Neen, de grondwet heeft niet gewild dat de schutterijen op zich eenen militairen voet [illegible] toont dit duidelijk aan. De [illegible] op afzonderlijke bepalingen, en eindigt met te zeggen, dat de wet te bezwarende is voor de ingezetenen, en dat zij niet aannemelijk is, zoo wel wat de gronden aangaat, waarop zij rust, als wat hare bijzondere verordeningen betreft. Hij zal er *tegen* stemmen.

De heer *Tinant* beschouwt de wet insgelijks als strijdig met de grondwet en met onze zeden en gewoonten; hij brengt een uitgebreid advijs uit in denzelfden geest als dat van den vorigen spreker, en andere tegenstanders der wet.

De heer *Goelens* laat zich uit in denzelfden zin en vindt daarenboven eene strijdigheid tusschen art. 34 en volgende van het ontwerp, en het gegeven antwoord van het gouvernement ten aanzien van art. 23, dat namelijk de instelling der schutterijen moet worden gerangschikt onder de middelen ter verdediging van den Staat. Zoo de schutterijen, zegt hij, behooren tot de middelen ter verdediging van den Staat, dan moet ook de Staat voorzien in derzelver kosten. Nu wordt in art. 34 juist het tegendeel bepaald; want dat artikel zegt, dat de kosten der schutterijen uit de gemeente-kas zullen worden betaald. Hij zal *tegen* de wet stemmen.

De heer *Beelaerts van Blokland* verdedigt dezelve tegen de bedenkingen, waarmede men ze mogt bestrijden. Hij [illegible] algemeen het nut der schutterijen aan en herinnert de diensten, welke zij in den tachtigjarigen oorlog tegen Spanje hebben bewezen. De bedoeling der grondwet is, dat er ook *als van ouds*, gelijk in art. 213 dier wet gezegd wordt, zullen *bestaan*, zoo legt hij dat artikel uit, en beweert dat hetzelve op het *bestaan*, het *aanwezen* der schutterijen betrekking heeft, maar geenszins op derzelver inrigting. Wat den zin van het volgende artikel 214 betreft, waarbij gezegd wordt dat de bepalingen omtrent de schutterijen en den landstorm het voorwerp eener door den Koning voor te dragen wet zijn, merkt de redenaar aan, dat de uitlegging, daaraan in de *antwoorden* van het gouvernement gegeven, geheel verkeerd is, en dat de tegenstanders der wet gelijk hebben in hetgene zij dienaangaande hebben aangemerkt. Maar, voegt hij er bij, eene goede zaak kan slecht worden verdedigd, maar daarom is de zaak zelve niet verloren. De landstorm had zeer wel het onderwerp eener afzonderlijke wet kunnen uitmaken; het 214 artikel der grondwet gebiedt niet dat de bepalingen voor de schutterijen en die voor den landstorm in *eene en dezelfde* wet moeten worden vervat; desniettemin gelooft de redenaar, dat het nuttig is dat men zulks gedaan heeft; men zal nu op zijne hoede zijn tegen eenen onverhoedschen vijandelijken aanval. De gebeurtenissen van 1815 hebben ons geleerd, dat het nuttig is zich te wapenen en in staat van verdediging te zijn. Op de bedenking van den heer *Goelens*, antwoordde

de redenaar, dat men een onderscheid moet maken tusschen tijden van vrede en tijden van oorlog. De kosten der schutterijen moeten, in vredestijd, natuurlijk zijn voor rekening der gemeenten, terwijl zij in oorlogstijden ten laste van den Staat komen. De bedenkingen, eindelijk, welke tegen de wet zijn ingebragt ten opzigte der loting voor de schutterijen, wegens de tucht en de boeten, worden alle door den redenaar opgelost.

De heer *Byleveld* legt zijn gevoelen nader uit, van meening zijnde, dat men hem niet regt begrepen had, en dat eene aanmerking van den heer *Beelaerts* tegen zijn advijs was gerigt. Hij leest de zinsnede, welke hij meent aangerand te zijn, woordelijk voor, om zich wel te doen verstaan, hierop nederkomende: »in eenen aanvallenden oorlog, dat is te zeggen, in eenen oorlog waarin de Staat bedreigd wordt, kan maar eene stem zijn, dan moet een ieder ter verdediging van het aangevallen vaderland aansnellen, dan is het: *help vrouw, help man, help al wat helpen kan!*" Hij verklaart voorts dat de wet hem niet aannemelijk voorkomt en hij er *tegen* zal stemmen.

De heer *van Hinloopen*, gedeputeerde voor de provincie Zeeland, vindt de wet overeenkomstig met de grondwet en niet drukkende voor de ingezetenen.

De heer *Sandberg* tracht de tegenstanders der wet gerust te stellen, met aan te merken, dat de voorstanders derzelve in hunnen vaderlandschen ijver zich misschien met te veel warmte en nadruk hebben uitgelaten over de verpligting der schutterijen, om in oorlogstijden de wapenen te dragen ter verdediging van den Staat, en om dan een gedeelte van de gewapende magt, die den vijand het hoofd moet bieden, uit te maken. Aan de voorstanders der wet doet de redenaar opmerken, dat de ingezetenen in het denkbeeld waren, dat zij thans van alle oorlogslasten waren ontheven, en dat het staande leger en de militie alleen voor de verdediging des lands moeten zorgen, dat het dus niet onnatuurlijk was, dat zij artikel 213 in dien zin uitlegden. De redenaar eindigt met te zeggen, dat het zijne bedoeling alleen is om, ware het mogelijk, de verschillende gevoelens overeen te brengen. Hij voor zich vindt de wet goed en zal er zijne goedkeurende stem aan geven.

De heer *Dotrenge* bepaalt zich voornamelijk om de bedenkingen door de heeren *de Secus*, *Gerlache* en andere redenaars tegen de wet aangevoerd, op nieuw te ontwikkelen en aan te dringen. Hij is daarenboven van gevoelen, dat het ontwerp niet aannemelijk is, omdat het te veel aan de reglementen overlaat, hetgeen, naar de meening des redenaars, tot de grootste ongelegenheden aanleiding geeft, gelijk men zulks gezien heeft ten aanzien van de belasting op het gemaal, zijnde de wet op die belasting door de reglementen tot groot nadeel der ingezetenen gewijzigd. Ten aanzien van den landstorm, is hij van oordeel, dat die niet behoorde georganiseerd te worden bij de wet op de schutterijen, maar in eene afzonderlijke wet; en dat artikel 209 der grondwet daar niet tegen strijdt, daar het zijn advies is, dat uitlegging van dat artikel door het gouvernement gegeven, gansch verkeerd is. Hij doet opmerken, dat, indien soms in eene demissie, aan eenen officier der schutterij gegeven, het bijvoegelijk naamwoord *honorabel* of *eervol* vergeten was, die officier volgens een Koninklijk besluit als *civiliter mortuus* (burgerlijk dood) zoude kunnen worden beschouwd; eene wet, die daartoe aanleiding kan geven, kan de goedkeuring des redenaars niet erlangen.

Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken verdedigt dezelve tegen de gemaakte aanmerkingen; hij doet zulks in de fransche taal, en verontschuldigt zich, dat hij het niet in de landtaal kan doen, als hebbende de gewoonte niet dezelve te spreken. De verdediging van Z. Exc. komt grootendeels neder op hetgeen door de voorstanders der wet met zoo veel kracht en zoo veel welsprekendheid reeds is gezegd. De minister vertrouwt, dat nu de zwarigheden zullen zijn opgelost, en dat de aangeboden wet de goedkeuring der kamer zal erlangen.

De discussie wordt gesloten.

Men gaat over ter stemming, waarvan de uitslag is, dat de wet wordt *aangenomen* met 57 stemmen tegen 39. Zij zal naar de Eerste Kamer worden gezonden.

Zie hier de namen der leden die gestemd hebben.

Voor: *van Heyden tot Reijnestein, de Meulenaere, Donker Curtius, Hooft, Loop, Fockema, van Hulthem, van der Goes, van Rhenen, Hinlopen, van Crombrugghe, van Aefferden, van Hees, van Bommel, Cuypers, Yssel de Schepper, van de Spiegel, Crommelin, Corver Hooft, Beelaert, de Prez, Jalyes, du Roisin, Weerts, van der Brugghen, Borchgrave, Sandberg, Angillis, le Clercq, Barthelemy, Repelaer van Doornink, van Genechten, van de Kasteele, de Wapenaert, Meesterkamp, Clifford, van Boelens, van Lynden, Warin, Dedel, Verheyen van Boxmeer, van Toulon, t'Onijn, van de Poll, Beelaerts, d'Ablaing, [illegible], Hora Siccama, Uitenhove, Mesdach, de Moor, [illegible]genbosch, Sypkens, Guichart, van Tuyl, Reiphins, president.*

Tegen: *de Stassart, Cornet de Grez, Tinant, Nagell, [illegible] Geelhand, de Brouckere, Coppieters, de Langhe, Cogels, [illegible], de Secus, Fabry Longré, de Stockhem, Viellieuse, Randwyck, de Meeret, Marechal, Goelens, van Meeuwen, Boeÿé, Trentesaux, de Rouck, van Sasse, Surmont, Vilain XIV., Duchatel, Bylevelt, Taintenier, Fallon, van den Hove, Dotrenge, Dumont, Lehon, Mellotte, de Gerlache, Leonaerts, de Bousies, de Snellinks.*

De zitting wordt opgeheven omtrent 3 ure en geadjourneerd tot nadere bijeenroeping.

AMSTERDAM, den 6. Februarij.

In den vroegen morgen van gisteren ontstond alhier een hevige brand in de Taksteeg, ten huize van den heer *Roel*, welke zoo spoedig toenam, dat niet alleen gezegde woning, maar ook eene in de Kalverstraat tot den grond toe afbrandde, waaruit de bewoners bijna niets hebben kunnen redden, terwijl het achterhuis en de bovenste verdieping van het huis van den heer *Halé*, lakenkooper en kleedermaker in de Kalverstraat, mede eene prooi der vlammen werd. Door de bekende vigilantie der aangesneld brandspuiten, is men den brand gelukkig meester geworden zonder verdere verwoesting, hebbende geene personen daarbij het leven verloren.

DORDRECHT, den 4. Februarij.

Heden stierf, in den bloeijenden ouderdom van 26 jaren aan dezelfde ziekte die in het afgeloopen jaar zoo vele slagtoffers ten grave sleepte, de Wel Eerw. zeer geleerde heer *Eduard Henri Petitpierre*, zeer geacht Leeraar bij de Walsche gemeente dezer Stad. Eene jeugdige, in gezegenden toestand verkeerende echtgenoote, met welke hij nog geen jaar de zaligheden van een Christelijk en gelukkig huwelijk smaakte, treurt, met eene ontelbare schare van vrienden en vereerders, over zijn gemis. Zijn leven was geheel overeenkomstig met zijne leer en roeping; want hij toonde zich een waar godvruchtige zonder smet van dweepzucht of schijndeugd; zijn vroege dood berooft eene beminnelijke gade en deugdgezinde bloedverwanten van den besten man en vriend, en de hervormde kerk van een harer schoonste sieraden.

ARNHEM, den 7. Februarij.

Z. M. de Koning heeft aan de navolgende heeren de gouden medaille toegewezen, ter belooning van hunnen belangloozen ijver in het bevorderen der koepokinenting, gedurende het jaar 1824: — *P. C. C. de Munck*, geneesheer te Barneveld; *A. de Broer*, heelmeester te Driel; *A. de Broer*, heelmeester te Herwijnen; *J. G. Fader*, heelmeester te Dodewaard; *F. Bodenstaf*, heelmeester te Lienden; *F. F. Vermolen*, geneesheer te Nijkerk; *F. Stork*, geneesheer te Zutphen; *G. Ernst*, heelmeester te Epe; *C. van Eldik*, geneesheer te Nijmegen; *J. F. L. Schneider*, heelmeester te Hengelo; *E. J. Planten*, geneesheer te Doetinchem; *J. W. Theiz*, heelmeester te Waardenburg; *J. H. Lochner*, geneesheer te Deil; *P. van Batenburg*, heelmeester te Maurik; *J. Bal*, heelmeester te Tiel; *A. Taeubner*, heelmeester te Doetinchem; *J. de Koning*, geneesheer te Zalt-Boemel; *F. W. A. Vermeer*, geneesheer te Bemmel; *C. A. Timmerman*, geneesheer te Buren; *G. van den Bijlaard*, heelmeester te Barneveld; *F. W. van Cooth*, geneesheer te Ravenstein.

ARNHEM, den 8. Februarij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 7. Feb.	3 El	6 Palm	5 Duim;	gewassen	0	D.	gevallen	10	D
Den 8. dito	3 El	5 Palm	0 Duim;	gewassen	0	D.	gevallen	15	D

TOONEEL-BERIGT.

Op Vrijdag den 9. Februarij te ZUTPHEN, *en*
Op Zaturdag den 10. Februarij te DEVENTER,

Zullen de Nederlandsche Tooneellisten, onder protectie van Z. K. Hoogheid den Prins van Oranje en directie van *OBBE T. KUP* en *DE KONING*, de eer hebben te vertoonen:

DE AMERIKAAN,

Nieuw en zeer beroemd Blijspel, in 5 bedrijven. Naar het Italiaansch van FREDERICI en Hoogduitsch van VOGEL.

Gevolgd van:

DE KETELLAPPER VAN SAINT FLOUR,

Geestig blijspel met Zang, in een bedrijf, naar het Fransch.

Getrouwd:

S. C. OTTERBEIN,
Apotheker te Tiel,
en
A. C. J. VAN EYL.

ARNHEM,
den 7. Februarij
1827.

† † Mr. *VAN HUGENPOTH*, Notaris te *Arnhem*, zal op Dingsdag den 13. Februarij 1827, des avonds om 6 uren, in het Logement *het Zwijnshoofd* aldaar, publiek veilen en verkoopen:

1. Een tot allerhande nering geschikt HUIS en ERVE, staande binnen *Arnhem*, in de *Klarestraat*, Wijk F. No. 146, bij inzet en hoogen gebragt op *f* 1835 : 00.
2. Een daar achter gelegen KOETSHUIS of STALLING, uitkomende in den *Krommen Elboog*; bij inzet en hoogen gebragt op *f* 1003 : 00. En
3. De MASSA dezer beide Perceelen, staande met de inzet en hoogen op *f* 3600 : 00.

Nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van gemelden Notaris.

§ † § Verkooping bij Executie, ten huize van *SAMUEL LEVY*, Koopman te *Arnhem*, in de *Vijzelstraat*, van diverse MEUBELEN en HUISRAAD, voorts allerlei ELLEWAREN, als: LAKENS, DUFFELS, CHITSEN, KATOENEN, BONTEN en hetgeen verder te voorschijn zal worden gebragt, en zulks op Maandag den twaalfden Februarij 1827 en volgende dagen, te beginnen des morgens om tien uur. Alles voor kontant Geld.

In Fidem,
VISSCHER BOURICIUS.
Procureur.

§ § § Iemand genegen zijnde in den omtrek van *Utrecht*, *Amersfoort*, *Arnhem* of *Nijmegen*, UIT DE HAND TE VERKOOPEN een BUITENGOED, waaraan ook verbonden mag zijn eene solide winstgevende FABRIJK of anderzins TE VERHUREN, een geschikt BUITEN-VERBLYF, in dien zelfden omtrek, gelieve daarvan, onder Letter A, opgave te doen bij den Kantoorboekverkooper *J. ELLERMAN*, bezijden de Beurs te *Amsterdam*.

§ † § Men verlangt, tegen Februarij aanstaande, een gehuwd TUINMAN, zonder Kinderen, of ongehuwd, op een Buiten, in de Provincie *Gelderland*, het Broeijen en Snoeijen wel verstaande en voorzien van goede getuigschriften. — Iemand hiertoe genegen zijnde, kome in Persoon of adressere zich met gefrankeerde Brieven, onder Letter *B.*, aan het Postkantoor te *Harderwijk*.

† § † Een MEISJE, tusschen de 20 en 25 jaren oud, zag zich gaarne tegen Mei aanstaande geplaatst als KAMENIER, in welke betrekking zij ook thans, bij zeer aanzienlijke Lieden, werkzaam is; en waarvan zij de voldoendste getuigenissen kan bijbrengen. Iemand hiertoe genegen zijnde, adressere zich met besloten franko-brieven, onder Letter A., bij den Boekdrukker *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

*** Bij G. S. LEENEMAN VAN DER KROE en J. W. YNTEMA, te *Amsterdam*, wordt uitgegeven en is alom verzonden: No. 1 der VADERLANDSCHE LETTEROEFENINGEN voor 1827, behelzende wederom een aantal oordeelkundige Boekbeoordeelingen, en eene aangename verscheidenheid van belangrijke Mengelstukken. Sinds 65 jaren handhaafde dit Vaderlandsch Tijdschrift, onder velerlei lotwissel en veelvuldige mededinging, zijnen welgevestigden roem. De prijs van elk No. is 70 Centen, en XVI Nommers maken eenen compleeten Jaargang uit. Ook is hetzelve wel eens met een Plaatje versierd.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.